

lade mig at anmode de højtærede Ministre om at besvare. Det er en Sag, som trænger sig stærkt paa. Sygekasserne tør ikke gaa i Gang med denne Opgave, før de er sikre paa, hvorfra Midlerne skal komme til Løsningen deraf til Nytte og Glæde for de mange Mennesker, denne Sag vedrører.

Gerud Jensen: Under den Krise, hvori vi befinder os ogsaa her i Landet, og som er fremkommet paa Grund af Krigen, er det Spørgsmaal kommet os nær ind paa Livet, som vi i Grunden aldrig havde tænkt vilde komme os nær, nemlig Ernæringsspørgsmaalet. Vi er saa lykkelige her i Landet, tør jeg vel nok sige, skønt jeg selv er Landbruger, at have et Landbrug, der staar paa saa højt et Standpunkt i Forhold til mange andre Lande, at vi har frembragt og nu frembringer mange Fødemidler langt ud over, hvad der har været nødvendigt til Landets Behov. Der er vel ingen, der har tænkt sig før Krigen, at Forholdene skulde blive saaledes, at det næsten kunde se ud til, at vi ikke havde mere end til Befolkningens Behov, og at der kunde være Fare for, at det endog kunde komme til at knibe. Spørger vi om, hvordan det kan være, at Forholdene har udviklet sig saaledes, ligger det nær at sige, at Grunden er, at Importen hertil af Korn og Foderstoffer helt er standset; vi har i mange Aar haft det saadan i vort Landbrug, at de store Produktioner, vi har kunnet frembringe, er baserede paa Indførsel af betydelige Mængder Foderstoffer. Nu er vi altsaa kommet til det Tidspunkt, da Indførselen er standset, og dertil kommer, som vi alle ved, at vi det sidste Aar har haft en ringe Høst, en Høst saa simpel, at vi vist skal gaa mange Aar tilbage for at finde en saa lille Høst her i Landet. Jeg synes derfor — og derfor vil jeg lige sige noget om det —, at det ser i Virkeligheden ikke saa heldigt ud for Landbruget; og endda er Landbruget vort Hovederhverv, det vil vistnok enhver indrømme, medens den store Industri, vi har, er vokset frem i Læ af Beskyttelse og er i Forhold til Landet kunstig. Saadan er Forholdet; og derfor vil jeg, naar vi nu for Eftertiden bliver nødt til at regne med Landbruget som det bærende Erhverv, sige til den høje Regering, naar der træffes administrative Foranstaltninger, ligesom jeg vil sige til ærede Medlemmer af dette Ting og af det andet høje Ting, naar vi lovgiver paa Landbrugets Omraade, at man skal være varsom, at ikke Kaarene for det danske Landbrug skal blive trangere og

mere trykkende, end de er i Øjeblikket, og som de ser ud til at blive.

Der er jo talt af flere, ogsaa under Behandlingen af Kornlovene, om, at de Priser, Landmændene skulde have for det Korn, de skulde afstaa af den i Forvejen lille Høst, var rigelige. Jeg tør dog forsikre om, at danske Landbrugere alle sammen grumme nødtigt vil af med Kornet til den Pris; de vilde hellere have holdt det til deres Besætning, hvis det havde været muligt. Det er under de Forhold, vi har, et Tab for Landbruget at skulle afstaa Kornet, saa maa ærede Medlemmer se paa det, hvordan de vil. Det er et Tab for Landbruget at skulle afstaa Kornet selv til den Pris; som er blevet kaldt rigelig. Men det er jo nødvendigt, at Kornet afstaas, der er ikke noget at gøre ved det, man maa tage Forholdet, som det ligger, og dog vil jeg sige, som det er sagt af flere, at vi nu paa Grund af den lille Høst og paa Grund af Afstaaelserne af denne lille Høst, selv om vi maa reducere Besætningerne i meget stort Omfang, vil den tilbageværende Del af Besætningen faa en mangelfuld Ernæring. Kreaturerne vil blive magre, og dernæst vil Jorden blive mager; det har nemlig noget med hinanden at gøre; Gødningsmængden vil blive ringe, og Kvaliteten af denne Gødning vil blive tarvelig, og dersom vi, som det ogsaa er sagt af flere foregaaende Talere, ikke kan faa Kunstgødning som Ækvivalent for den værdifuldere Gødning, vi plejer at have i Landbruget, er der Fare for, at vi kan faa flere tarvelige Høstaar, og det taaler vi ikke. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), var det vist, sagde, at dette, at vor Import var standset, betød uhyre meget for Industri og Haandværk, og det er vist rigtigt nok; han føjede til, at der ikke for dem vilde kunne blive Tale om at betale Merindtægtsskat. Men jeg tør forsikre det ærede Medlem om, at for Landbruget betyder det ogsaa uhyre meget, at Importen er standset, og da særlig for det mindre Landbrug. Det er ogsaa blevet sagt af flere, at der har været særdeles gode Tider for Landbruget. Det skal jeg ikke benægte, men jeg vil sige, som jeg sagde i Fjor fra denne Plads, at for det store Landbrug har det været rigtig gode Tider, for det mellemstore Landbrug har det været gode Tider, og for det mindre Landbrug har det absolut ikke været gode Tider. Og de mindre Landbrug er de mange, og det er dem, maa vi huske paa, som udelukkende har ernæret sig ved at producere navnlig Flæsk og Smør. Naar nu, paa Grund